



ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒



พระราชบัญญัติ

บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมส่วนเอกชนในราชอาณาจักร



ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

แก้ไขเพิ่มเติมโดย ป.อ.ล.๖๖
* มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บรรษัท” หมายความว่า บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบรรษัท
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“การชื้ออุตสาหกรรม” หมายความว่า การประกอบ
อุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึง การทำ
หัตถกรรม การดำเนินกรรมวิธีและการซ่อมซึ่งสิ่งของ การ
ทำเหมืองแร่ การผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงาน
อย่างอื่น การขนส่ง การอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การก่อสร้าง
การปรับปรุงพื้นที่และเกษตรกรรมพาณิชย์



ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๔๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๒

“หลักทรัพย์” หมายความว่า หุ่น สัตว์ หุ่น กู้ พันธบัตร และตั๋วเงินคลัง

“ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน อุดสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“ประกันซื้อ” หมายความว่า ซื้อหรือตกลงจะซื้อหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ทั้งหมดหรือแค่บางส่วนจากผู้ออก เพื่อการจำหน่ายต่อไป

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “บริษัทเงินทุนอุดสาหกรรมแห่งประเทศไทย” และให้บริษัทเป็นนิติบุคคล

ให้บริษัทมีสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนคร

มาตรา ๖ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียงเท่าจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ



ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

ยกเลิกโดย พ.ร.บ. (ฉ.ร.) พ.ศ. ๒๕๒๖
* มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวน
หุ้นสามัญสองหมื่นหุ้น มีมูลค่าหุ้นละหนึ่งพันบาท รวมเป็น
ทุนสี่สิบล้านบาท

ทุนที่กล่าวนั้นอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่
โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำ
มิได้

มาตรา ๘ ให้บริษัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคล
ใด ๆ ตามแต่บริษัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุใน
มาตรา ๗ ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บริษัทกำหนด และ
ให้บริษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีผู้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ เป็น
จำนวนไม่ต่ำกว่าห้าพันหุ้น และได้ชำระเงินเต็มค่าแล้ว ให้
คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ นัดผู้ถือหุ้น
มาประชุมกันเป็นการประชุมใหญ่โดยไม่ชักช้า เพื่อปรึกษา
กิจการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นตามที่
จำเป็น

มาตรา ๑๐ ภายหลังที่บริษัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการ
ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว
ให้นำบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวล



ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บรรษัทโดยอนุโลม
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทปฏิบัติแก่บรรษัทเช่นเดียวกับบริษัทจำกัด

หมวด ๒

วัตถุประสงค์

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ๒๕๖
* มาตรา ๑๑ วัตถุประสงค์ของบรรษัทมีดังต่อไปนี้

(ก) ช่วยเหลือการจัดตั้ง การขยาย และการปรับปรุง
ให้ทันสมัย ซึ่งการชุระอุตสาหกรรมส่วนเอกชน และ

(ข) สนับสนุนให้มีทุนส่วนเอกชน ทั้งในและนอก
ราชอาณาจักรเข้าร่วมในการชุระที่กล่าวมานั้น

การชุระอุตสาหกรรมที่มีส่วนได้เสียอันเป็นของรัฐบาล
หรือของสาธารณะอยู่ด้วยนั้น ถ้าในสารสำคัญมีลักษณะเป็น
การชุระอุตสาหกรรมส่วนเอกชน ก็ไม่จำกัดกันออกนอกข่าย
แห่งความอุปการะของบรรษัทในการเงิน ทั้งๆ ที่มีส่วนได้เสีย
อันเป็นของรัฐบาลหรือของสาธารณะอยู่ด้วย แต่ถื่บบริษัท
จำกัดใดมีรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลถือหุ้นอยู่ด้วยไม่ว่า
โดยตรงหรือทางอ้อม เป็นจำนวนสูงกว่าร้อยละสิบของทุน



ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

เรือนหุ้นทั้งสี่ ก็ไม่ให้ถือว่าบริษัทนั้นมีลักษณะเป็นการกระ
อุตสาหกรรมส่วนเอกชนในสารสำคัญ

^{แก้ไขเพิ่มเติมโดย ป.อ. ๑๒๖๖}
*มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดัง-
ที่ระบุในมาตรา ๑๑ นั้น ภายหลังที่ได้มีการประชุมใหญ่ตาม
มาตรา ๕ แล้ว บรรษัทที่มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่กล่าวต่อไป
นี้ได้โดยตนเองหรือโดยฐานะเป็นตัวแทนบุคคลอื่น

(๑) ให้อุปการะในการเงิน ด้วยวิธีให้กู้ยืมเงินระยะยาว
หรือระยะปานกลางโดยมีหรือไม่มีหลักประกัน หรือด้วยวิธี
ซื้อหรือเข้าซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ๆ หรือด้วยวิธี
จัดให้ได้มาซึ่งส่วนได้เสียอย่างอื่นใด

(๒) ประกันซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นใด

(๓) ประกันการชำระเงินที่กู้ยืมจากแหล่งกู้ยืมส่วน
เอกชนอื่น

(๔) จัดให้มีเงินกลับมาลงทุนใหม่ด้วยวิธีขายทรัพย์สิน
ที่บรรษัทได้มาจากการลงทุน

(๕) กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อธุรกิจของ
บรรษัท และให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม ในกรณีกู้ยืมเงินโดย
ออกหุ้นกู้ มิให้นำความในมาตรา ๑๒๓๐ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ



ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

(๖) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของบรรษัทซื้อหลักทรัพย์ที่เหมาะสมในหรือนอกราชอาณาจักร

(๗) จัดให้ได้มา ถือกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จ้างนองหรือรับจ้างนอง จ้างนำหรือรับจ้างนำ และขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์

(๘) มีบัญชีเงินฝากกระแสรายวันและเงินฝากประจำกับธนาคารใด ๆ

(๙) ให้ประกันหรือรับประกันใช้ค่าเสียหายและทำความตกลงใด ๆ กับรัฐบาล เทศบาล หรือบุคคลอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิ สัมปทาน และเอกสิทธิ์ใด ๆ บรรดาที่บรรษัทเห็นว่าจะช่วยให้วัตถุประสงค์ของบรรษัทสำเร็จผล

(๑๐) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารงาน การจัดการและทางเทคนิคแก่การชุระอุคสาหกรรมส่วนเอกชน และช่วยให้การชุระนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหารงาน การจัดการและทางเทคนิค

(๑๑) รับชำระเงินใด ๆ เกี่ยวกับเงินที่บรรษัทให้กู้ยืม แม้ก่อนวันถึงกำหนดชำระ

(๑๒) สั่งจ่าย รับรอง หรือสลักหลังตั๋วแลกเงิน หรือใช้เงินตามตั๋วแลกเงิน เพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจของบรรษัท



ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

(๑๓) จัดให้มีการสงเคราะห์ตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือผู้ที่พ้นจากการเป็นลูกจ้างของบริษัท และครอบครัวของ บุคคลเหล่านั้น

(๑๔) กระทำกิจการอย่างอื่น ๆ บรรดาที่เกี่ยวกับหรือ เนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องไม่ลงเงินในการชُرะใด ๆ หรือ ประกอบธุรกิจอย่างอื่นใดกับห้างหรือการชُرะใดที่กรรมการ ของบริษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างอื่นอยู่ด้วยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทาง อ้อม เว้นไว้แต่การลงเงินหรือประกอบธุรกิจนั้น จะได้รับ อนุมัติเป็นเอกฉันท์จากกรรมการคนอื่น ๆ ของบริษัท เมื่อ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียดังกล่าวแล้ว กรรมการผู้นั้นต้อง เปิดเผยต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่าตนมีส่วนได้เสียอย่างใด ในกรณีที่มีส่วนได้เสียอยู่แล้ว ให้เปิดเผยในคราวประชุม เพื่อพิจารณาเรื่องการจะลงเงินหรือจะประกอบธุรกิจนั้น หรือ ถ้ากรณีเป็นอย่างอื่นก็ให้เปิดเผยในคราวประชุมแรกหลังจากที่ คนได้มาซึ่งส่วนได้เสียนั้น



ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

แต่ถ้ากรรมการผู้ใดได้ให้คำบอกกล่าวไว้แล้วเป็นการทั่วไป โดยระบุว่าคนเป็นหุ้นส่วนในห้างใด หรือเป็นกรรมการ หรือผู้ถือหุ้นในการชื้อใด หรือมีส่วนได้เสียอย่างอื่นในห้าง หรือการชื้อใดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ก็ให้ถือว่าคำบอกกล่าวนั้นเป็นการเปิดเผยเพียงพอตามมาตรฐานแล้ว

หมวด ๓

การจัดการ

มาตรา ๑๔ ก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเริ่มแรกขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนสี่คน มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบรรษัทว่าด้วยกิจการต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และเป็นกิจการซึ่งบริษัทจำกัดย่อมกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท ออกหนังสือชี้ชวนและหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง หรือหนังสืออย่างอื่น เพื่อชวนให้เข้าซื้อหุ้น และกระทำหน้าที่และกิจการอื่น ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เริ่มก่อการบริษัท

ข้อบังคับของบริษัทตามความในวรรคก่อน ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ และจะแก้ไขเพิ่มเติมได้ต่อเมื่อมีมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๑๕ ในการประชุมผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นการประชุมใหญ่
ตามมาตรา ๕ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการ
ตามมาตรา ๑๔ อีกสองคน รวมเป็นหกคน

ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการตามความในวรรคก่อน
ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรานั้น การเลือกตั้งให้เป็นไปตามข้อบังคับของบริษัท

① มาตรา ๑๖ เมื่อสิ้นวาระปีในทางบัญชีเงินของบริษัทแต่ละ
ปี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ และกรรมการ
ตามมาตรา ๑๕ ต้องออกจากตำแหน่งตามวาระฝ่ายละหนึ่งคน
โดยวิธีจับสลาก

เมื่อสิ้นวาระปีในทางบัญชีเงินของบริษัทปีที่ให้
กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ ที่ยังเหลืออยู่อีกคนหนึ่ง
ออกจากตำแหน่ง

เมื่อกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ ได้ออกจาก
ตำแหน่งไปหมดแล้ว ให้กรรมการของบริษัทออกจากตำแหน่ง
ตามวาระคราวละสองคน โดยให้กรรมการผู้ที่อยู่ในตำแหน่ง
นานกว่าเป็นผู้ต้องออกก่อนตามลำดับ

① มาตรา ๑๕ ที่เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (๑.๖) พ.ศ. ๒๕๐๖



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๒

เมื่อกรรมการต้องพ้นจากตำแหน่งไปตามความในสาม-
วรรคก่อน ให้เลือกตั้งบุคคลผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๑๘ และ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าดำรงตำแหน่งแทน
ซึ่งความวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของพรรค

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งสามารถจะอาจได้รับเลือกตั้ง
อีกได้

มาตรา ๑๗ กรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งนอกจากถึง-
คราวออกตามวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘
- (๔) เป็นผู้มีความลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙
- (๕) ที่ประชุมใหญ่ของพรรคให้ออก

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งนอกจากถึงคราวออกตาม
วาระ ให้เลือกตั้งบุคคลผู้มีความสมบัติตามมาตรา ๑๘ และไม่มี
ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าดำรงตำแหน่งแทน

ความใน (๓) และ (๕) มิให้นำมาใช้บังคับแก่กรรมการ
ที่แต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๑๘ บุคคลอาจได้รับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่ง
กรรมการของบริษัทได้ต่อเมื่อเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติโดยเป็นผู้
ถือหุ้นของบริษัทที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือเป็น
ผู้แทนของบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถือหุ้นของ
บริษัทที่มีมูลค่าไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามดังต่อไปนี้

- แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ๒๖*
- * (๑) เป็นลูกจ้างซึ่งได้รับเงินเดือนจากบริษัท
 - (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
 - (๓) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๙ คราบใดที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมี
ค้างอยู่ หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๓ ยังไม่
สิ้นอายุการบังคับ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควร
คนหนึ่งเป็นกรรมการของบริษัทเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการ
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ และให้รัฐมนตรีมี
อำนาจถอดถอนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้

ให้กรรมการตามความในวรรคก่อน มีฐานะเช่นเดียวกับ
กรรมการอื่นของบริษัท แต่ไม่ต้องออกตามวาระ



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงาน การบริหารกิจการ และธุรกิจของบริษัท และให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บริษัทจะพึงกระทำได้ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) จ่ายเงินของบริษัทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดกิจการและการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัท การให้สินจ้างแก่กรรมการและลูกจ้างของบริษัท

(๒) ควบคุมให้มีการตรวจคำร้องทุกฉบับที่การธนาคารอุตสาหกรรมส่วนเอกชนยื่นเข้ามาเพื่อขอรับอุปการะในทางการเงินจากบริษัท และให้รับไว้พิจารณาเฉพาะแต่ที่เห็นสมควรในทางเทคนิค การเงินและการเศรษฐกิจ โดยมิต้องคำนึงถึงการอื่นใดทั้งสิ้น

①

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (ด.5) พ.ศ. ๒๕๒๒
* มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็น

ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้บริหารกิจการของบริษัทให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาลูกจ้างของบริษัททุกตำแหน่ง

①

มาตรา ๒๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ๒๕๖๖



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

ผู้จัดการทั่วไปมีสิทธิเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ และ
ร่วมในการพิจารณาปรึกษากิจการต่างๆ ของบริษัท แต่ไม่มี
สิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๒๒ ในส่วนกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้
ผู้จัดการทั่วไปอำนาจกระทำการแทนบริษัท แต่ผู้จัดการทั่ว
ไปจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำแทนคนเฉพาะในกิจการ
ใดก็ได้

หมวด ๔

การค้าประกันเงินกู้

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (ฉ. ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉ. ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐, พ.ร. บ. ๒๓๓
* มาตรา ๒๓ ในกรณีที่รัฐบาลจะค้าประกันเงินกู้ที่บริษัท
กู้ยืมจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ
หรือจากแหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ ถ้ายอดรวมแห่งค้ำเงิน
กู้เหล่านั้นทั้งที่รัฐบาลค้าประกันยังค้างอยู่กว่า สิบล้านบาท
เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย หรือการค้าประกันเงินกู้จะเป็นผล
ให้ยอดรวมนั้นมีจำนวนสูงกว่าที่กล่าวเมื่อคำนวณเป็นเงินตรา
ไทยแล้ว ก็ห้ามมิให้มีการค้าประกันอีก การคำนวณเงินตรา
ต่างประเทศเป็นเงินตราไทยนั้น ให้ใช้อัตราปิดวรรคในวันใช้
บังคับกับสัญญากู้ยืมเงินรายที่จะค้าประกัน



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

มาตรา ๒๔ บรรดาเงินที่บรรษัทต้องชำระเป็นค้ำเงิน ดอก-
เบี้ยหรือค่าใช้จ่าอย่างอื่น ๆ สำหรับเงินกู้รายใด ๆ ที่ธนาคาร
ระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการได้ให้บรรษัทกู้
ยืม หรือที่รัฐบาลต้องชำระเพราะการค้ำประกันที่ได้ให้ไว้ตาม
มาตรา ๒๓ นั้น ถึงแม้ว่าจะมีบทกฎหมายใด ๆ เป็นอย่างอื่น
ก็ต้องชำระ

(ก) โดยไม่ขัดหักและไม่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่า
ธรรมเนียมใด ๆ ที่ตั้งเก็บตาม หรือภายใต้บทกฎหมายใด ๆ
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะประกาศใช้ต่อไป และ

(ข) โดยพ้นจากการกักตังปวงที่กำหนดตามหรือภาย-
ใต้บทกฎหมายใด ๆ ซึ่งจะทำให้ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อ
การบูรณะและวิวัฒนาการมิได้รับชำระ

แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. (๑) พ.ศ. ๒๕๐๖, พ.ร.บ. ๒๕๓

*มาตรา ๒๕ ในกรณีเกี่ยวกับเงินกู้รายใด ๆ ที่ธนาคาร
ระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการได้ให้บรรษัทกู้
ยืม และรัฐบาลค้ำประกันนั้น รัฐบาลจะทำสัญญากับบรรษัท
ก็ได้ว่า ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงค่าของบาทเทียบกับเงินตราต่างประเทศ
สกุลที่ได้กู้ยืมและมีการขาดทุนเกิดขึ้น รัฐบาลจะชด



ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ตุลาคม ๒๕๐๒

ใช้เงินที่ขาด หรือถ้ามีผลกำไรเกิดขึ้น รัฐบาลจะได้รับผลกำไรนั้น

①

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่การประกอบอุตสาหกรรมจะดำเนินไปได้ด้วยดี จำต้องได้รับความช่วยเหลือในด้านการเงิน เพื่อให้มีทุน มีการจัดการอันมีสมรรถภาพ และมีความรู้ในด้านการเงิน จึงสมควรจัดให้มีบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อช่วยเหลือกิจการอุตสาหกรรมให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ใบแทรก
(หน้า ๒)

① หมวด 5 การชั่งตวงวัดสินค้าในต่างประเทศ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๖ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๗ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๘ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๙ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๐ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๑ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๒ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๓ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๔ **เพิ่มเติมโดย** พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๕๔๗